

“Örnek Okur”unu Arayan Yönetmen: Ahmet Uluçay

Ayşe PAY*

Öz

Bu çalışma, ardında Türk sinemasına yön verecek nitelikte eserler bırakan, ustalığının asıl emarelerini uzun metraj filminden ziyade kısa filmlerinde gösteren Ahmet Uluçay hakkında bir tanıtım yazısıdır. Uluçay, ya hiçbir kalıba sığmayan, saf, bâkir iç âleminin mümbit harcından kıldığı hayâlâtla kendi anlatısının içindedir ya da adeta yazarıyla/yönetmeniyle tekrar kurgularcasına durmaksızın okuyarak/seyreterek bir başka anlatının içindedir. Uluçay’ın hayat hikâyesi de rahatlıkla filmleri gibi bir anlatı şeklinde değerlendirilebilir. Çalışmada Umberto Eco’nun “ampirik okur” ve “örnek okur” kavramlarından hareketle Ahmet Uluçay’ın sıra dışı hayat hikâyesinin filmlerinden yansıyan anlatıyı gölgede bırakmasına, uzun metraj filmlerinin birer minyatürü şeklinde düşünülebilecek kısa filmlerinin yeterince tetkik edilmeyişine, tam da bu sebeple 90 sonrası Türk sineması içerisinde hak ettiği şekilde konumlandırılmayışına değinilecektir. Ek olarak yazıda yönetmenin filmografisiyle birlikte Ahmet Uluçay ve filmografisine dair külliyat üzerinden bir bibliyografya çalışmasına yer verilecektir.

Anahtar Kelimeler: Ahmet Uluçay, *Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak*, ampirik okur, örnek okur, kısa film.

* Sinema Yazarı-Senarist. Yüksek Lisans Öğrencisi, İstanbul Üniversitesi İlahiyat Fakültesi Türk İslam Edebiyatı Bölümü, payayse@gmail.com, Orcid: 0000-0003-2996-5992.

The Director Looking for His “Exemplary Reader”: Ahmet Ulucay

Ayşe PAY

Abstract

This work is an introduction article about Ahmet Ulucay, who left behind compositions that would guide Turkish cinema and revealed the core signs of his mastery in his short films rather than his feature film. Ulucay is either in his own narrative with the imagination made from the fertile mortar of the pure, virgin inner world, which does not fit into any form, or he is in another narrative by reading/watching ceaselessly almost he was re-fictionalizing with his writer/director. Ulucay’s life story can easily be evaluated as a narrative like his movies. In this study, it will be mentioned that Ahmet Ulucay’s extraordinary life story overshadowed the narrative reflected by his films and his short films were not sufficiently studied which can be considered as miniatures of his feature films, precisely for this reason he was not positioned as he deserves in the post-90s Turkish cinema based on the concepts of “empirical reader” and “exemplary reader” by Umberto Eco. In addition, a study of bibliography of Ahmet Ulucay and based on the corpus of his filmography will be included along with the filmography of the director.

Keywords: Ahmet Ulucay, *Boats Out of Watermelon Rinds*, empirical reader, exemplary reader, short film.

Giriş

Bu çalışma, ardında Türk sinemasına yön verecek nitelikte eserler bırakan, ustalığının asıl emarelerini uzun metraj filminden ziyade kısa filmlerinde gösteren Ahmet Uluçay hakkında bir tanıtım yazısıdır. Çalışmada Umberto Eco’nun “ampirik okur” ve “örnek okur” kavramlarından hareketle Ahmet Uluçay’ın sıra dışı hayat hikâyesinin filmlerinden yansıyan anlatıyı gölgede bırakmasına, uzun metraj filmlerinin birer minyatürü şeklinde düşünülebilecek kısa filmlerinin yeterince tetkik edilmemişine, tam da bu sebeple 90 sonrası Türk sineması içerisinde hak ettiği şekilde konumlandırılmamasına değinilecektir. Yazının sonunda ise yönetmenin filmografisiyle birlikte Ahmet Uluçay ve filmografisine dair külliyât üzerinden bir bibliyografya çalışmasına yer verilecektir.

I. “Anlatı Ormanı”nda Bir Ömür: Ahmet Uluçay

Ahmet Uluçay 2 Aralık 1954 yılında Kütahya’nın Tavşanlı ilçesi Tepecik köyünde dünyaya gelir. Henüz ilkokul üçüncü sınıftayken köylerine gelen gezici film gösterim ekibiyle yeni bir dünya açılır önünde. Uluçay’ın o güne dek resim sanatında aradığı imkân, film sahasında kendini göstermiştir.

“Ben resmi çok seviyordum... Bazen düşünürdüm resimlere bakıp, bunlar hareket etse, ben bakarken adam yürüse, geçip gitse sağından solundan çerçevenin... Ve bir gün sinema denilen icatla karşılaştım.”¹

Uluçay’ın sinemayla karşılaşması, içinde dönüp duran, ona bir başka dünyanın kapısını aralayan anlatıların fitilini ateşleyecek ve Uluçay bu tutkuya ömrünü verecektir. Arkadaşı İsmail Mutlu ile sinema makinesi yapmaya karar verdiğinde on bir, on iki yaşlarındadır. Topladıkları film parçalarını birleştirerek köyde küçük gösterimler düzenlerler. Sinema tekniğine dair ne bulursa okuyan Uluçay, İsmail Mutlu ve Şerif Akarsu’yla birlikte “Tepecik Köyü Arkadaş Sinema Grubu”nu kurar.

Ahmet Uluçay yıllar boyu maişet derdiyle inşaat işçiliği, kamyon şoförlüğü, tavukçuluk gibi çeşitli alanlarda çalışır. Kırk yaşın eşiğine geldiğindeyse Almanya’da yaşayan bir gurbetçiden aldıkları eski bir betamax video kamerayla ilk filmi *Optik Düşler*’i (1993) çeker. Ardından *Koltuk Değneklerinden Kanat Yapmak* (1994) ve *Minyatür Cosmos’da Rüya* (1995) filmleri gelir. Ankara Uluslararası Film Festivali’nde gün yüzüne çıkan kısa filmleriyle Ahmet Uluçay dikkatleri çekmeye ve ödülleri toplamaya başlar. *Bizim Köyün Orta Yeri Sinema* (1995) adlı belgesel

1 Seray Genç ve Eren Serim, “Ahmet Uluçay ile Söyleşi: ‘Çekmesem Çıldıracaktım’” (*Yeni Film*, sy. 6, Temmuz-Eylül 2004), *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, Barış Saydam (der.), İstanbul: Küre Yayınları, Mart 2016, s. 59-60.

çalışmasını *İnci Deniz Dibinde* (1996), *Epileptic Film* (1998) adlı kısırları ve *Bizim Köyde Bayram Sabahı* (1998) adlı belgeseli izler. *Uzun Metrajın Resmi* (1999) ve *Exorcise* (2000) filmlerinin ardından nihayet ilk uzun metraj çalışması *Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak* (2002) filmi çıkar. Kısa filmlerinin ardından uzun metrajıyla da ulusal ve uluslararası yarışmalarda birçok ödüllü kucaklar.

Uluçay 2007 yılında çekimlerine başladığı, fakat sağlık sorunları sebebiyle yarıda bıraktığı *Bozkırda Deniz Kabuğu* filmi şöyle tanımlayacaktır:

“Tevrat, İncil, Kur’an’la ilgili metaforlar ve ritüellerle dolu... Yakup ve Yusuf kıssasının sinema versiyonu... Anadolu’ya özgü bir bozkır Arkadia’sı... Bir bozkır şehrayini... Bir periler düğünü...”²

Uluçay başından beri yapmayı istediği, *Küller ve Kemikler* anlatısının da omurgasını oluşturan asıl filmi, *Bozkırda Deniz Kabuğu*’nu bitirmeden hastanede beyin tümörü tedavisi görürken zatürreye yakalanır ve 30 Kasım 2009’da dünyaya gözlerini kapar.

II. Çocukluk Mahzeninde Bir Hayâlbaz

Ahmet Uluçay için anlatı, imkânsızlıklar içinde geçen ömrünün biricik sığınağıdır. Dünya onu her köşeye sıkıştırdığında çocukluk mahzenindeki hayâlbaza kaçar: “Gölgeler tek oyuncagımdı ve köy duvarları gölgelerin oynadığı mistik ve fantastik bir sinemaydı.”³ Uluçay “anlatı ormanı”ndan handiyse hiç çıkmaz. Çocuk için oyun ne ise Ahmet Uluçay için de bir film, bir roman odur. Burada Eco’nun çocuk ve oyun ile okur ve anlatı arasında kurduğu analogjiye değinilebilir.

“Bir anlatı ormanında gezinmek, oyunun çocuk için gördüğü işlevi görür. Çocuklar oyuncak bebeklerle, tahtadan atlarla ya da uçurtmalarla, fiziksel yasaları ve bir gün ciddi olarak yerine getirecekleri eylemleri daha yakından tanımak için oynarlar. Aynı şekilde, anlatılar okumak, gerçek dünyada gerçekleşmiş, gerçekleşmekte ve gerçekleşecek olan uçsuz bucaksız şeylere bir anlam vermeyi öğrendiğimiz bir oyun oynamak demektir.”⁴

Hiçbir zaman oyundan/filmden/romandan uzak yaşayamayan Uluçay, ya hiçbir kalıba sığmayan, saf, bâkir iç âleminin mümbit harcından kopardığı hayâlâtlarla kendi anlatısının içindedir ya da adeta yazarıyla/yönetmeniyle tekrar kurgularcasına durmaksızın okuyarak/seyreterek bir başka anlatının içindedir; ama hep

2 Ali Özüyar, “Kısa Filmci Ahmet Uluçay: ‘Benim Sinemam Anarşist Bir Sinema’” (*Siyah Beyaz*, 16 Şubat 1997), *Karanlıkta Işığın Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, Barış Saydam (der.), s. 38-39.

3 Ahmet Uluçay, “Ben, Köyden Gelen Sinemacı...”, (*Antrakt*, sy. 42 Mart 1995), *Karanlıkta Işığın Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, Barış Saydam (der.), s. 15.

4 Umberto Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, 2. baskı, çev. Kemal Atakay, İstanbul: Can Yayınları, Ekim 1995, s. 100.

anlatırlardır. “Okurken başımı alıp götüreceğim bir kitabım da yok. ‘Adsız Ülke’ dün bir daha bitti (Belki beşinci kez okudum).”⁵ Anlatılar içerisinde kendini arayan Uluçay, ne yapar eder içindeki hikâyeleri, fikirleri anlatmanın bir yolunu bulur.

Sinemanın, resmin zengin çocukların harcı olduğunu düşünen ailesinin karşı çıkışları ve yasakları onu edebiyata yönlendirir. “Hep bir günce yazmak istedim. Bir kalem ve bir defteri aradığım zaman elimin altında bulabilecek kadarlık olsun hayatımda bir düzen olmadı.”⁶ Ahmet Uluçay’ın ancak kırk beş kırk altı yaşlarında (13 Mayıs 2000 tarihinde) başlayabildiği güncesine düştüğü ilk ifadelerdir bunlar. İçindeki sinema tutkusu peşini hiç bırakmazken, filmlere, romanlara, anlatılara sığınması Ahmet Uluçay’ı ayakta/hayatta tutan yegâne unsurdur.

“Romanlar okuyarak, gerçek dünyayla ilgili bir şeyler söylemeye çalıştığımız an bizi kuşatan o kaygıdan kurtulmuş oluruz. Anlatının tedavi edici işlevi ve insanların insanlığın başlangıcından bu yana öyküler anlatmalarının nedeni budur. Bu, aynı zamanda mitlerin de işlevidir: Deneyimin düzensizliğine biçim vermek.”⁷

Küller ve Kemikler’in başaktörlerinden, içinde dünyadan âzâde yaşattığı, çocukluk mabedinden onu selâmlayan Yakup’la iç söyleşisi de bir bakıma anlatının iyileştirici gücünü imler:

“Niye yazmayayım ki Yakup, diyorum. Yazdığım sürece sana kaçıyorum, sana konuk oluyorum. Sen gözlerini ödünç veriyorsun bana. Öyküler anlatıyor, hayatı yaşanılır kılıyorsun. Hayatı çıplak gözle görmeye tahammülüm yok.”⁸

Anlatılarla nefes alan Uluçay, yokluğun/yoksulluğun kendisine açtığı alanda sınır tanımaz bir çocuktur adeta. Her şey onun film evreninin bir parçası sayılabilir: Ay, gece, yıldızlar, dağlar, gölgeler, kediler, kuşlar, korkular, inançlar, tutkular, imkânsızlıklar...

“Gece Şerif’in anlattığı hikâye hâlâ kulaklarımda. Bir zengin baba, çocuğuna yoksulluğun ne demek olduğunu öğretmek için gezmeye götürür. Ona yoksulların yaşamını gösterir. Sonra da çocuğuna aradaki farkı sorar. ‘Bizim bahçemizin sağlam, yüksek duvarları var, onların bahçesini çevreleyen duvarları, yüce dağların ufku.’ ‘Bizim bahçede havuzumuz var, onların sonsuz dereleri...’ ‘Bizim kristal avizelerimiz var, onların sayısız

5 Ahmet Uluçay, *Sinema İçin Bunca Acıya Değer mi?, Günce*, İstanbul: Küre Yayınları, Mayıs 2018, s. 187.

6 Uluçay, *Sinema İçin Bunca Acıya Değer mi?, Günce*, s. 9.

7 Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, s. 100.

8 Ahmet Uluçay, *Küller ve Kemikler*, İstanbul: Küre Yayınları, Kasım 2015, s. 14-15.

yıldızları...' 'Evet' dedim Şerif'e 'Biz daha zenginiz. Onların her şeyi var, bizim ölçüsüz çılgınlığımız...'”⁹

Uluçay bu ölçüsüz çılgınlığın verdiği cesaretle imkânsıza talip olur. İmkânsızın içindeki imkânı her şeyden vazgeçerek, isteğini birleyerek kucaklar.

III. Uluçay'ın “Anlatı Ormanı”ndan Süzülen Hikâyeler...

Uluçay, fikirlerini, senaryolarını, hikâyelerini pervasızca paylaşır. Nuri Bilge Ceylan'ın *Mayıs Sıkıntısı*'ndeki yumurta hikâyesi bunlardan sadece birisidir:

“*Mayıs Sıkıntısı*; *Kasaba* filmi çekerken gözlemlediğim şeylerden ortaya çıktı. (...) Kütahya'da yaşayan kısa filmci arkadaşım Ahmet Uluçay'ın çocukluğuna ait anlattığı bir hikaye vardı. Bu hikaye de çok hoşuma gitmişti, bu hikayeyi de bir şekilde senaryoya enjekte etmek istedim. Ve ortaya böyle bir senaryo çıktı. Bu senaryoyu sonra Ahmet Uluçay'la beraber üzerinde 3 gün çalışarak biraz cilaladık.”¹⁰

Ceylan gibi Yüksel Aksu da Uluçay'ın hikâyelerinden nasiplenir; Uluçay hakkındaki görüşlerini ise samimiyetle ifade eder: “...Ahmet hikâye ormanı gibidir. Her gün sabahlardık, dört sene sinema okumuşum, master'ımı yapıyorum. Adamın birikimi bende kompleks yapıyor! Bari dur edebiyattan vurayım diyorum, adam ne Tolstoy, ne Dostoyevski bırakmış!”¹¹ Uluçay, hayatı boyunca içinde damıttığı hikâyeleri, anlatıları, etrafındakilerle paylaşmaktan hiçbir zaman çekinmez. Ömrünü verdiği bu hikâyeleri bir bir uçurur. Onlar kanatlandıkça yeni hikâyeler peyda olur. Kurgucu Mustafa Preşeva, Ahmet Uluçay'la sinemacıların uğrak yerlerinden Cihangir Asmalı Kahve'deki bir anısını şöyle anlatır:

“Uzun metraj filmlerinden bir karesini bile çekmeden namı çok büyüktü. Yani namı ondan önce geldi. ...Ahmet'le geldik orda, oturuyoruz. Birden hava durdu. (...) Etrafındaki herkesin kulağı böyle kabarıyor: Ne diyecek? Ne diyecek? Adam dopdolu... Tutamıyor kendini, döktürüyor, fikirlerini, senaryolarını... Masanın altından basıyorum ayağına... Ahmet bir sus, çalacaklar fikirlerini. Ama tabii ki Ahmet'in tarzı... Kimse taklit edemez onu. Teknik olarak taklit edebilirsiniz ama ruhsal olarak taklit edemezsiniz.”¹²

Bu bağlamda Kültür ve Turizm Bakanlığı 2019-2 sayılı Destekleme Kurulundan film yapım desteği alan Uluçay'ın yarım kalan çalışması *Bozkırda Deniz Kabuğu*'nun -her ne kadar yönetmenin izlerini taşısa da- Uluçay filmografisi

9 Uluçay, *Sinema İçin Bunca Acıya Değer mi?*, *Günce*, s. 81.

10 “Nuri Bilge Ceylan'la Söyleşi: ‘Üçlemenin Sonuna Geldim’”, Burçin S. Yalçın, *Popüler Sinema Dergisi*, Aralık 1999, 10.07.2019, http://www.nuribilgeceylan.com/movies/mayis/press_sinemaburcininterview.php [Erişim Tarihi: 02.01.2021].

11 Saydam (der), *Karanlıkta Işığın Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, s. 200.

12 *Başrol: Ahmet Uluçay* (Habertürk Belgesel Ekibi, 2018), 28:31-29:33 aralığı.

içinde değerlendirilemeyeceği aşikârdır. Zira malzeme Uluçay’ın olsa bile hamuru bir başkası yoğuracak ve ortaya bir başka terkîp çıkacaktır.

Vefatının ardından Uluçay’a ait pek çok şey de kayıplara karışır. Resimleri, kısa filmleri, filmlerinde kullandığı eşyaları, hatta romanı yiter gider ve Ahmet Uluçay’ın anlatıları/anlatı unsurları mirî malı gibi dört bir yana dağılır. Uluçay’ın pervasızca saçtığı tohumlar kim bilir ne vakit, nerede, nasıl çiçek açar... Ümit edelim ki Uluçay’ın *Optik Düşler* filminin başındaki ifadesinden mülhem bu tohumlar, “yüreğinde hemşehrilikler bulunduğu inandığımız sinemanın şövalye ruhlu çocuklarına” ulaşsın ve Uluçay’ın emaneti yerini bulsun.

IV. “Bir Çağdaş Keloğlan” ya da Küçük Bir Prometheus

Uluçay, her türlü imkânsızlığın içinden bir imkân çıkarmayı başarır. Hayatında set görmemiş bir adamken film çekmek için kolları sıvar, başarır da; hem de yıllarca set tozu yutmuş onca ismin arasından sıyrılarak, Türk sinemasına taptaze bir kan taşıyarak.

“Seyrettiğim filmlerin hepsini sürekli yeniden kafamdan çekerdim. Kamera nerde, ışık nerde, oyuncular nerde... Onların hepsini kafamda böyle yerine koyar, tekrar onu yeniden sahneye koyardım. Ve ben bunu hep yaptım. Aralıksız yaptım, devamlı bunu yaptım, yalnız bunu yaptım.”¹³

Uluçay aslında hayata hep bir yönetmen gözüyle bakmış, hayat ve sinema arasına hiçbir sınır çekmemiştir. Onun hikâyesi, tutkunun ancak alın teriyle, yüksek bir gayretle, özveriyle birleşmesiyle deha adını alabileceğini yineler. “Olympos’tan tanrıların ışığını çalan küçük bir Prometheus’dum. Şehirlere, kasabalara özgü sinemanın o büyümlü ışığını, küçücük avuçlarımda yanması pahasına kapıp getirdim. Avuçlarımda o yanık izlerini taşımaktayım hâlâ...”¹⁴ Uluçay’ın avucunda taşıdığı sinema ateşi son nefesine dek onu terk etmez. Biricik hazinesini, ömrünü, vaktini sinemaya adanarak sinemayı yeniden icat eder. Hasanali Yıldırım “bir çağdaş Keloğlan” şeklinde nitelendirdiği Uluçay’ın yaratıcılığının zeminine şu sözleriyle işaret eder:

“İmkânsızlık ve (ilginçtir) sinemanın tekniğine dair ‘akademik’ bilgisizlik, Ahmet Uluçay’ın yaratıcılığının zeminini teşkil eder. (...) Uluçay, gömleğindeki eksik düğmeyi göremeyen değil, o eksik düğmeyi, ciğerinden koparmaktan sakınmadığı bir parçayla giderebilen bir şahsiyet. Yüzyılda bir gelen bir müstesna. Bizim hikâyenin ve romanın inceliklerine dair malûmatımızın yekûnunu o tahassüsle keşfedebiliyor.”

13 *İntihar Ederdim* (Dilek Taşdemir belgeseli, 2007), 5:47-6:05 aralığı.

14 Uluçay, “Ben, Köyden Gelen Sinemacı...”, s. 14.

Sezgileri, samimiyeti, feraseti, tutkusu ve gayreti Ahmet Uluçay'ın klavuzudur. Uluçay'ın kendine has bakışıyla her anlatıyı yeniden yazarcasına ya da her filmi yeniden çekercesine yorumlayışı, Anadolu sahasındaki tercüme-telif eser mantığını hatırlatır. Öyle ki Uluçay her okuduğunu, her izlediğini, her duyduğunu kanıyla, canıyla yeniden inşa ederek kendinin kılar.

“Burada, Kütahya ili, Tavşanlı ilçesi, Tepecik köyünde küçük bir Cinecittam var. Ben burada gere gere sinema yapıyorum, kopara kopara, kanıra kanıra sinema yapıyorum. Yoksa siz beni köy düğünü mü çekip geldi sandınız?”¹⁵

Sinema camiası ile birlikte muhiti de onu benimsemez. Oysa Uluçay, önüne taş koyan, onu dışlayan, anlamayan, ezeli bir gurbete mahkûm eden muhitinden hiçbir vakit ayrılmayı düşünmez. Sık karşılaşılmayan bir tutumla kıyasıya eleştirmekle birlikte muhitini benimser. Hayâl ikliminde oradan oraya dolaşıp dursa da tek ayağı sabittir. Ayşe Şasa'nın “kendi medeniyetiyle organik bir bağı var”¹⁶ şeklinde nitelediği Ahmet Uluçay, nerede durduğunu hiçbir zaman unutmaz. Bu yüzden kendi dünyasını kurmayı başarır ve işleriyle Türk sinemasında kendine has bir dil inşasının imkânlarını kurcalar.

Hem sağlığında hem de vefatı sonrası Ahmet Uluçay üzerine pek çok metin kaleme alınır.¹⁷ Küre Yayınları, bunlar arasında müstakil olarak Ahmet Uluçay sinemasına yoğunlaşan çalışmalara yer veren tek yayınevidir. Küre, Ekim 2010 tarihinde *Yönetmen Sineması: Ahmet Uluçay* derlemesini, Kasım 2015'te ise *Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak* senaryosunu, aynı tarihte *Küller ve Kemikler (Yaydırıbya Öyküleri)* başlığı altında Uluçay'ın *Bozkırda Deniz Kabuğu* filminin senaryosunu yazma sürecini de içeren “...türü kendinden menkul. ...teknik bakımdan rahatlıkla postmodern kategorisine”¹⁸ dahil edebileceğimiz sıra dışı anlatısını yayımlar. Mart 2016'da ise Barış Saydam'ın özenli çalışmasıyla Uluçay hakkındaki metinleri toparlayarak (bir bibliyografya eşliğinde) *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Ahmet Uluçay Derlemesi* adıyla okuyucuyla buluşturur. Küre'nin bu çabaları, Türk sinema literatürü içerisinde Ahmet Uluçay'a hakkını teslim etme girişimleri şeklinde değerlendirilebilir.

15 Uluçay, “Ben, Köyden Gelen Sinemacı...”, s. 15.

16 “Ayşe Şasa: ‘Yeşilçam’daki Tüm Acılarım Silindi’”, 7 Ekim 2008, Söyleşi: Tuba Deniz, *Ayşe Şasa Yeşilçam Günlüğü*, 3. baskı, İstanbul: Küre Yayınları, Ocak 2010, s. 168.

17 Ahmet Uluçay'la ilgili makale, eleştiri, söyleşi ve kitaplar yazının sonundaki bibliyografyadan takip edilebilir. Uluçay'la ilgili gazete yazılarını da içeren ayrıntılı bibliyografya için bkz. Barış Saydam (der.), *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, İstanbul: Küre Yayınları, Mart 2016.

18 Hasanali Yıldırım, “Bozkırın Orta Yerinde Aranan Yitiril-me-miş Deniz Kabukları”, *Gerçek Hayat*, 27 Mayıs 2019, <http://www.gercek hayat.com.tr/yazarlar/bozkirin-orta-yerinde-aranan-yitiril-me-mis-deniz-kabuklari/> [Erişim Tarihi: 10.07.2019].

Kimselerin anlamadığı, elinden tutmadığı Uluçay daima gurbet duygusuyla hemhâl “bir garip keloğlan” olarak geçip gider dünyamızdan. Kabuğuna sığmayan, kabuğunu çatlatmaktan hiçbir vakit imtina etmeyen bir düş çocuğu olarak Uluçay, her nefesinde hep bir başka dünyanın imkânını arar.

Sonuç

Ahmet Uluçay’ın hayat hikâyesi de filmleri gibi bir anlatı şeklinde değerlendirilebilir rahatlıkla. Öyle ki ne zaman Ahmet Uluçay adı anılsa bu anlatı, filmlerini gölgede bırakır. Filmlerinin asıl okurunu bulamayışı da bundan kaynaklanır.

Uluçay filmleri karşısında seyircide genellikle, Eco’nun kavramlarını ödünç alırsak, “ampirik okur” tavrı egemendir.

“Ampirik okur metni birçok biçimde okuyabilir, üstelik ona nasıl okuması gerektiğini belirtecek bir yasa da yoktur; çünkü çoğunlukla bu okur metni, metnin dışından gelen ya da metnin onda rastlantısal olarak uyandırdığı tutkularının bir mahfazası gibi kullanır.”¹⁹

Otobiyografik öğeleri de içerdiğinden Ahmet Uluçay’ın filmleri, çoğunlukla hayat hikâyesinden bağımsız okunmaz. Tam da bu sebeple Uluçay filmleri “örnek okur”unu bulamamış denilebilir: “Basın geliyor, hazırlanmış bir metinle tabii. Ben daha ilginç şeyler söylüyorum. Onlar köylü sinemacının başarısının peşinde.”²⁰ Aslında sinema serüveninin başından beri büyük bir tutkuyla çekmeyi istediği *Bozkırda Deniz Kabuğu* yerine belli ölçüde otobiyografisi sayabileceğimiz *Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak* filminin çekimlerine öncelik verilmesi de Uluçay’ı çepeçevre kuşatan ampirik okur yaklaşımıyla bağlantılıdır. Eco’ya göre anlatı oyununda yalnızca kendisini ilgilendiren olaylar ve duygular arayan ampirik okur, metni *yorumlamış* değil, *kullanmış* olur. Oysa “...oyunun kuralları vardır ve örnek okur oyunda kalmayı bilen kimsedir.”²¹

Eco “örnek okur”u, “...metnin, işbirliğine gidecek biri olarak öngörmekle kalmayıp, aynı zamanda yaratmaya çalıştığı bir okur tipi.”²² şeklinde niteler. Uluçay’ın hem sağlığında hem de vefatı sonrası yazılıp çizilenlerde örnek okurun izini sürmek doğrusu bir hayli güçtür. İnsanlar çoğunlukla kendi kurdukları Ahmet Uluçay anlatısının peşindedir, Uluçay’ın anlatılarının değil. 90 sonrası yönetmenler kuşağında adının anılmamasının ya da hızlıca geçiştirilmesinin sebebi de Uluçay filmlerinin hâlâ “örnek okur”unu bulamayışında aranmalıdır. Elbette geride sadece bir uzun metraj çalışması bırakmasının bunda payı büyükse

19 Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, s. 15.

20 Salih Pulcu, “Ahmet Uluçay: ‘Sinemayı Ben İcat Edecektim’” (*Anlatış*, sy. 28, Eylül 2005), *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, Barış Saydam (der.), s. 96.

21 Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, s. 16.

22 Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, s. 15.

de Uluçay'ın ustalığının asıl emareleri uzun metraj çalışmalarının birer minyatürü gibi düşünülebiyecek kısa filmlerinde kendini gösterir.

Sinemayla nefes alan bir muhayyilenin ürünlerini bir yolunu bulup seyircisiyle buluşturan, engel tanımayan bir tutkunun ve dehanın taşıyıcısı olarak Ahmet Uluçay, inceden inceye tetkik edilmeyi bekleyen her bir çalışmasıyla hâlâ “örnek okur”unu arayan bir yönetmen. Bilhassa kısa filmlerinin ayrıntılı tahliliyle, “Türk sinemasının o korkunç, kurşun rengi benliksizliği. Anlatılan şeylerle anlatılış biçimi arasındaki hazin iletişimsizlik. Muhteva ile şekil arasındaki ürkütücü kopukluk...”²³ gibi sorunların Uluçay tarafından nasıl aşıldığı ve Türk sinemasının üslup arayışlarına ne gibi öneriler sunduğu görülebilir.

EKI

Ahmet Uluçay Filmografi

Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak

2002, Türkiye, 110'

- Montpellier Akdeniz Filmleri Festivali, 2004, En İyi Film Altın Antigone Ödülü
- San Sebastian Uluslararası Film Festivali, 2004, Jüri Özel Ödülü
- Selanik Film Festivali, 2004, Özel Mansiyon Ödülü
- İstanbul Uluslararası Film Festivali, 2004, En İyi Film Ödülü
- Sinema Yazarları Derneği (SİYAD) Türk Sineması Ödülleri, 2004, En İyi Film, En İyi Yönetmen, En İyi Senaryo Ödülü
- Rotterdam Film Festivali, 2005
- Ankara Uluslararası Film Festivali, 2005, En İyi Film, En İyi Kurgu, Umut Veren Yeni Erkek Oyuncu Ödülü
- Karadeniz Film Festivali, 2005, En İyi Yönetmen, En İyi İlk Film Ödülü
- Brisbane Uluslararası Film Festivali 2005, Netpac Ödülü, Özel Mansiyon
- Skip City D-Cinema Uluslararası Festivali, 2006, Jüri Özel Ödülü

Belgesel

Bizim Köyün Orta Yeri Sinema

1995, Türkiye, 30'

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 1995, Birincilik Ödülü, Kültür Bakanlığı Onur Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması Ahmet Uluçay Özel Gösterimi

²³ Ayşe Şasa Yeşilçam Günlüğü, s. 62.

Bizim Köyde Bayram Sabahı

1998, Türkiye, 6'

Kısa Film

Optik Düşler

1993, Türkiye, 30'

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 1994, Üniversite Sinema Kulüpleri Birliği Özel Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması Ahmet Uluçay Özel Gösterimi
- Akbank Kısa Film Festivali, 2005, Özel Bölüm

Koltuk Değneklerinden Kanat Yapmak

1994, Türkiye, 19'

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 1994, İkincilik Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 1995, Uluslararası Kısa Film Günleri Özel Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması Ahmet Uluçay Özel Gösterimi
- Akbank Kısa Film Festivali, 2005, Özel Bölüm

Minyatür Cosmos'da Rüya

1995, Türkiye, 5'

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 1995, Jüri Özel Ödülü
- İFSAK Ulusal Kısa Film ve Belgesel Yarışması, 1996, Animasyon Başarı Ödülü
- Karadeniz Film Festivali, 1996, Özel Ödül
- Cine5 Kısa Film Yarışması, 1999, Jüri Özel Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması Ahmet Uluçay Özel Gösterimi
- Akbank Kısa Film Festivali, 2005, Özel Bölüm

İnci Deniz Dibinde

1996, Türkiye, 15'

- Antalya Uluslararası Kısa Film Festivali, 1996, Uluslararası Jüri Özel Ödülü
- İFSAK Ulusal Kısa Film ve Belgesel Yarışması, 1996, Üçüncülük Ödülü
- İstanbul Uluslararası Kısa Film Günleri, 2001, Üçüncülük Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması Ahmet Uluçay Özel Gösterimi
- Akbank Kısa Film Festivali, 2005, Özel Bölüm

Epileptic Film

1998, Türkiye, 4'

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 1998, Birincilik Ödülü
- İFSAK Ulusal Kısa Film ve Belgesel Yarışması, 1998

Uzun Metrajın Resmi

1999, Türkiye, 10'

- Cine5 Kısa Film Yarışması, 1999, Üçüncülük Ödülü

Exorcise

2000, Türkiye, 4'

- Cine5 Kısa Film Yarışması, 2000, En İyi Film Ödülü
- Ankara Uluslararası Film Festivali, 2001, Seçiciler Kurulu Özel Ödülü
- İFSAK Kısa Film Festivali, 2001, Video ve Belgesel Yarışması, Ahmet Uluçay Özel Gösterimi
- Londra Türkiye Film Festivali, 2001
- Akbank Kısa Film Festivali, 2005, Özel Bölüm

Kaza

2007, Türkiye

- Ankara Uluslararası Film Festivali, 2007, Ulusal Kısa ve Canlandırma Film Yarışması

EK II**Bibliyografya²⁴****Kitaplar**

Diñçer, Süleymâ Murat (haz.), *Türk Sinemasında Kısa Film, Kurmaca Belgesel ve Canlandırma Sineması Üzerine Bir Soruşturma*, Ankara: DKİV Yayınları, Aralık 1996, s. 224.

İnanoğlu, Türker, *5555 Afişle Türk Sineması*, İstanbul: Kabcacı Yayınları, 2004, s. 967.

Velioğlu, Özgür, *İnançların Türk Sinemasına Yansıması: Şamanizm, Gök-Tanrı, Animizm, Naturizm, Totemizm, İslamiyet İnançları Açısından*, İstanbul: Es Yayınları, Kasım 2005, s. 223-231.

Evren, Burçak, *Türk Sinema Yönetmenleri Sözlüğü*, Antalya: Altın Portakal Kültür ve Sanat Vakfı Yayınları, 2006, s. 401.

24 Ahmet Uluçay'la ilgili gazete yazılarını da içeren ayrıntılı bibliyografya için bkz. Barış Saydam (der.), *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Ahmet Uluçay Derlemesi*, İstanbul: Küre Yayınları, Mart 2016.

- Arpaç, Okan (haz.), *SİYAD 40. Yıl, 40 Yılın Serüveni: Sinema Yazarlarının Seçtiği En İyi Filmler*, İstanbul: Karakutu Yayınları, Mart 2008, s. 177.
- Dorsay, Atillâ, *Sinema... ve Unutulmayanlar*, İstanbul: Remzi Kitabevi, Nisan 2008.
- Sayman, Aydın ve Erdoğan Kar (eds.), *Temel Verileriyle Türk Sineması 1996-2006*, İstanbul: Cine Türk, 2008, s. 28, 34, 52.
- Özgüç, Ağâh, *Türk Filmleri Sözlüğü 1917-2009*, İstanbul: T.C. Kültür ve Turizm Bakanlığı ve SESAM, Kasım 2009, s. 318.
- Şasa, Ayşe, *Yeşilçam Günlüğü*, 3. baskı, İstanbul: Küre Yayınları, Ocak 2010, s. 126, 127, 128, 159, 167.
29. *Uluslararası İstanbul Film Festivali (3-18 Nisan 2010)*, İstanbul: İstanbul Kültür Sanat Vakfı, 2010, s. 169.
- Pay, Ayşe (haz.), *Yönetmen Sineması: Ahmet Uluçay*, İstanbul: Küre Yayınları, Ekim 2010.
- Erkiliç, Gökhan (ed.), *Sekans Sinema Yazıları Seçkisi 2*, Ankara: Tan Kitabevi Yayınları, Nisan 2010, s. 88-90.
- Büker, Seçil (der.), *Karpuz Kabuğu Denize Düşünce*, İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınevi, Aralık 2010, s. 7-46.
- Kirel, Serpil (ed.), *Türk ve Dünya Sineması Üzerine Sentezler*, İstanbul: Parşömen Yayıncılık, 2011, s. 25, 142.
- Pösteki, Nigar, *1990 Sonrası Türk Sineması (1990-2011)*, Kocaeli: Umuttepe Yayınları, Şubat 2012, s. 128-129.
- Yavuz, Deniz, *Türkiye Sinemasının 22 Yılı, 1990-2011 Sayısal Verilerle 22 Yıllık Döneme Bakış*, İstanbul: Antrakt Sinema Kitaplığı, 2012, s. 63, 72, 107, 117, 148.
- Savaş, Hakan, *Kiraz Mevsimi ve Sinema Bileti*, Ankara: Nirengi Kitap, Ekim 2012, s. 210-212.
- Uluslararası Boğaziçi Film Festivali (14-30 Kasım 2013)*, İstanbul: TESİFYAB, 2013, s. 55-62.
- Yavuz, Deniz (ed.), *Yeni Bir Yüzyıla Merhaba: 2000'li Yıllar Türkiye Sineması*, Konya: AKSAV Antalya Kültür Sanat Vakfı, Ekim 2013, s. 84-93.
- Tınaz, Pınar (ed.), *365 Gün Sinema*, Pınar Tınaz, Murathan Nazik, Hasancan Bakkallar ve Ferhat Aydın (haz.), İstanbul: Çikolata Yayınevi, 2015, s. 360.
- Bayrakdar, Deniz (haz.), *Türk Film Araştırmalarında Yeni Yönelimler 11, Sinema ve Yeni*, İstanbul: Bağlam Yayıncılık, Mayıs 2015, s. 263-278.
- Uluçay, Ahmet, *Küller ve Kemikler (Yaydırıbya Öyküleri)*, İstanbul: Küre Yayınları, Kasım 2015.
- Uluçay, Ahmet, *Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak*, İstanbul: Küre Yayınları, Kasım 2015.
- Saydam, Barış (der.), *Karanlıkta Işığın Yakalamak, Bir Ahmet Uluçay Derlemesi*, İstanbul: Küre Yayınları, 2016.
- Parlayandemir, Gizem, *Aşk Filmlerinden Divan Şiirine, Karpuz Kabuğundan Halk Şiirine Bakmak: Türk Sinemasında Sinemanın Merkez ve Çevredeki İki Farklı Temsili*, İstanbul: Kriter Yayınevi, 2016.
- Kara, Mesut, *Benim Sinemaclarım*, İzmir: Etki Yayınları, 2017, s. 129-133.

- Arslan, Tunca, *Eleştirmenleri Vurun! Sinemanın Lanetlileri*, İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınevi, Aralık 2017, s. 132.
- Adıgüzel, Güven, *Kendi Rüyasında Uyanan Derviş: Ahmet Uluçay*, İstanbul: Profil Kitap, 2017. (Bu çalışma, telif sorunları sebebiyle Profil Kitap tarafından piyasadan toplatılmıştır.)
- Savaş, Hakan, *...Rağmen Sinema*, İstanbul: Doruk Yayıncılık, Nisan 2017, s. 11-22.
- Ürel, Neşe, *Ruhuma Dokunan Filmler, Bir Sinefilin Anıları*, Ankara: Gece Kitaplığı Yayıncılık, 2017, s. 205-209.
- Deniz, Tuba (ed.), *Türk Sinemasında Yerel Kodlar: Yerellik/Yerlilik Ekseninde Türk Sinema Tarihine Bakış 22-23 Eylül 2017/Malatya*, Malatya: 8. Malatya Uluslararası Film Festivali, 2018, s. 19-20, 126-138, 140-142, 149-150.
- Uluçay, Ahmet, *Sinema İçin Bunca Acıya Değer mi? Günce*, İstanbul: Küre Yayınları, Mayıs 2018.
- Yasalar, Turgut, *Ben Bir Dahiyim Ama Henüz İlk Filmimi Çekmedim*, İstanbul: Kabakarga, 2018, s. 129-142.
- Yıldırım, Hasanali, *Yazı Tura: Birkaç Portre Birkaç Tahlil*, İstanbul: Pınar Yayınları, Ocak 2018, s. 145-154.
- Bostan, Mesut (haz.), *40 Soruda Türk Sineması*, İstanbul: Ketebe, 2019, s. 203-207.

Makale, Eleştiri ve Değerlendirmeler

- Şasa, Ayşe, "Köyde Bir Derviş Sinemacı: Ahmet Uluçay", *Dergâh*, sy. 59, Ocak 1995.
- Uluçay, Ahmet, "Ben Köyden Gelen Sinemacı", *Antrakt*, sy. 42, Mart 1995.
- Çağlayan, Alper Tahir, "İstanbul'dan Kısa Film Geçti", *Antrakt*, sy. 55, 1996, s. 7-9.
- Kuzu, Hüseyin, "II. Uluslararası Antalya Kısa Film Festivali'nden İzlenimler", *Antrakt*, sy. 60, 1996, s. 14.
- Gür, Durul, "95'te Festivallere Katılan Kısa Filmler", *Antrakt*, sy. 57, 1996, s. 30-36.
- Etikan, Hilmi, "1996 ve Ülkemizde Kısa Film", *Antrakt*, sy. 61, 1997, s. 31-32.
- Özcan, Barış, "Kısa Filmlerle Uzun Soluklu Düşler", *Aksiyon*, sy. 120, 1997, s. 52-53.
- Ertunç, Canan, "9. Uluslararası İstanbul Kısa Film Günleri'nden Notlar...", *Antrakt*, sy. 61, 1997, s. 41.
- Gür, Durul, "18. İFSAK Türk Kısa Film/Video Yarışması'nda Final Günü... Filmler...", *Antrakt* 61, 1997, 40-41.
- Uluçay, Ahmet, "Kasaba ve Samimiyet", *Radikal* 2, 3 Aralık 1997.
- Etikan, Hilmi, "Türkiye'de Kısa Film", *Sinerama*, sy. 1, 1998, s. 106.
- "Türk Sineması Umut Ediyor", *Altyazı*, sy. 0, 2001, s. 32-34.
- Yıldırım, Hasanali, "Bir Keloğlan Masalı", *Gerçek Hayat*, 26 Nisan 2002.
- Yazgıç, Suavi Kemal, "Optik Düşlerin Dervişi Ahmet Uluçay", *Hayat* 17 (79), Haziran 2002.
- Yavuz, Deniz, "Projelerde Son Durum", *Antrakt*, sy. 72, 2003, s. 50-51.
- Kabil, İhsan, "Sinemada Manevi Boyut", *Antrakt*, sy. 72, 2003, s. 21.
- Gürel, Selin, "Yeni Sezonda Türk Sineması", *Altyazı*, sy. 21, 2003, s. 44-49.
- Şeyben, Özgür, "Yürek Çarpıntısından Filmler Yapmak", *Antrakt* 72, 2003, s. 45.

- Ünser, Orhan, Rahmi Çakmak, Özgür Şeyben, Filiz Cemsu ve Deniz Yavuz, “Yeni Sezonun Türk Filmleri”, *Antrakt*, sy. 73, 2003, 17-37.
- Akagündüz, Ülkü Özel, “Bu Bir Ahmet Uluçay Rüyasıdır”, *Aksiyon*, sy. 521, 2004, s. 68-70.
- Aytaç, Senem ve Övgü Gökçe, “Dünyanın Sonundaki Sinema”, *Altyazı*, sy. 30, 2004, s. 50-51.
- Durmuşoğlu, Övül, “Festivalin Ayak Sesleri”, *Altyazı*, sy. 27, 2004, s. 6-7.
- Göl, Berke, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *Altyazı*, sy. 33, 2004, s. 56.
- “Ahmet Uluçay’ın Filmi Cannes’ın Ardından Vizyonda”, *Sonsuzkare*, sy. 5, Haziran 2004.
- “Uluçay’ın Filmine Ödül”, *Altyazı*, sy. 35, 2004, s. 5.
- Yücel, Fırat, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak: ‘Resimler de Kimıldamıyor’”, *Altyazı*, sy. 35, 2004, s. 48-50.
- Genç, Seray, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *Yeni Film*, sy. 6, Temmuz-Eylül 2004.
- Yalçın, Burçin, “Karpuz Kabuğu Vizyona Düştü”, *Sinema*, Aralık 2004.
- Kopan, Yekta, “E ile T: Ayna-Tarak, Tren Yolları ya da Binip Gitmek Öylesine Bir Gemiye”, *Altyazı*, sy. 36, 2005, s. 86-87.
- Kuleli, Berna, “45. Uluslararası Selanik Film Festivali”, *Altyazı* 36, 2005, s. 64-65.
- “Film Gemisi Ankara’da”, *Aksiyon* 534, 2005, s. 76.
- Özden, Tuba, “Çekirdek, Tahta Sandalye ve Çocuk Gürültüleri: Yeniden Yazlık Sinema”, *Aksiyon* 557, 2005, s. 66-67.
- “Sinema Yazarları Karpuz Kabuğu’nu Tercih Etti”, *Altyazı*, sy. 37, 2005, s. 5.
- Türk, İbrahim, “Türk Sineması Gişeye Ağırlığını Koydu”, *Altyazı*, sy. 37, 2005, s. 64-65.
- “Türk Sinemasından Son Gelişmeler”, *Bay Sinema*, sy. 1, 2005, s. 7.
- “Ankara Film Festivali’nde En İyi Belirlemlendi”, *Altyazı*, sy. 39, 2005, s. 4.
- “Beyaz Perdede Mistik Şölen”, *Aksiyon*, sy. 545, 2005, s. 78.
- Giray, İdil, “Gelecek Program: Yeni Sezon Türk Sineması”, *Altyazı*, sy. 43, 2005, s. 52.
- Özden, Tuba, “Çek Bir Film, Kısa Olsun!”, *Aksiyon*, sy. 580, 2006, s. 68-72.
- Şeyben, Özgür, “2006-2007 Sezonunun Türk Filmleri”, *Sinematürk*, sy. 1, 2006, s. 10-21.
- Özden, Tuba, “Dizi Dizi Filmler”, *Aksiyon*, sy. 585, 2006, s. 88-91.
- “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *Cinemascope*, sy. 1, 2006, s. 54.
- Dolay, Nur, “Karpuz Kabuğundan Filmler Yapmak”, *Altyazı*, sy. 68, 2007, s. 38-39.
- Ayça, Engin, Ahmet Soner, Taner Ay ve Mesut Kara, “Post Yeşilçam’da Yeni Yönelimler”, *Cinemascope*, sy. 12, 2007, s. 72-81.
- Pösteği, Nigar, “Türk Sineması: Gelişim ve Değişim”, *Cinemascope*, sy. 12, 2007, s. 64-66.
- Erşahin, Murat, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *SİYAD 40. Yıl, 40 Yılın Serüveni: Sinema Yazarlarının Seçtiği En İyi Filmler*, Arpaç, Okan (haz.), İstanbul: Karakutu Yayınları, Mart 2008, s. 177.
- Yücel, Fırat ve Ayça Çiftçi, “İstanbul Modern Sinema ve *Altyazı* Sunar: Gölge Et Yeter!”, *Altyazı*, sy. 81, 2009, s. 54-57.

- Özbudak, Elif Nesibe, "Karpuz Kabukları Öksüz, Deniz Kabukları Yetim", *Aksiyon*, sy. 783, 2009, s. 66-67.
- Üftade, M., "Ahmet Uluçay'la Yarım Kalan Hayatımız", *Kuşluk Vakti*, sy. 18, Ocak 2010.
- Güzel, Salih, "Bozkırda Yarım Kalan Türkü", *Kuşluk Vakti*, sy. 18, Ocak 2010.
- Çiftçi, Ayça, "Ahmet Uluçay'ın Büyülü Gölgele Evreni", *Altyazı*, sy. 91, 2010, s. 48-51.
- Genç, Seray, "Bizim Köyün Orta Yeri Seninle Bir Sinemaydı, Bir Bayramdı", *Yeni Film*, sy. 19, Ocak-Mart 2010.
- Eker, Mücahit, "Düşlerin Optik Hali: Ahmet Uluçay Kısaları", *Hayal Perdesi*, sy. 14, 2010, s. 94-99.
- Pay, Ayşe, "Kısa Filmleri Ekseninde Uluçay'ın Sihirli Lâmbası: Sinema", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 56-61.
- Arıncı, Cihat, "Mücid-i Perde de Bir Zıll-i Hayâldir Şimdi: Ahmet Uluçay'ın Hayalet Perdesi 1", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 88-95.
- Pay, Murat, "Pelikülle Aynılaşan Bir Hayat: Ahmet Uluçay", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 44-49.
- Ustaoglu, Yeşim, Salih Pulcu ve İhsan Kabil, "Panel: Bir Ahmet Uluçay Hikâyesi", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 68-73.
- Kaya, Esin, "Şehre Festival Gelirse...", *Aksiyon*, sy. 835, 2010, s. 66-67.
- Koytak, Cahit, "Şiir ve Sinema", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 34-35.
- Arıncı, Cihat, "Mücid-i Perdede Bir Zıll-i Hayâldir Şimdi/Ahmet Uluçay'ın Hayalet Perdesi 2", *Hayal Perdesi*, sy. 16, 2010, s. 80-85.
- Akser, Ali Murat, "Türk Film Araştırmalarında Yeni Yönelimler", *Altyazı*, sy. 95, 2010, s. 16.
- Güney, Deniz, "Düşlerin Deddiği: Ahmet Uluçay'ın Anısına", *Sekans*, sy. 2, Nisan 2010.
- Arıncı, Cihat, "Mücid-i Perdede Bir Zıll-i Hayâldir Şimdi/Ahmet Uluçay'ın Hayalet Perdesi 3", *Hayal Perdesi*, sy. 17, 2010, s. 80-85.
- Akser, Murat, "Sinema ve Yeni'nin Ardından", *Altyazı*, sy. 96, 2010, s. 10.
- Baskın, Çetin, "Bilinmeyen Bir Dil'de Kısa Film Festivali", *Altyazı*, sy. 101, 2010, s.10.
- Arıncı, Cihat, "16. Londra Türk Film Festivali", *Hayal Perdesi*, sy. 19, 2010, s. 95-96.
- "Ahmet Uluçay'ı Kaybettik", *Altyazı*, sy. 91, 2010, s. 4.
- Akçay, Kerem, "Belki Şehre 20 Film Gelir", *Film Arası*, sy. 1, 2010, s. 2.
- Turan, Hilal, "Bir 'Yerli' Sinemacı: Ahmet Uluçay", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 50-55.
- Gümüş, Hanife, "Film Eleştirisi Alanında Yeni ve Farklı Bir Dil: Yönetmen Sineması", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 146-149.
- Yıldırım, Hasanali, "Bir Keloğlan Masalı", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 36-43.
- Civan, Celil, "Yalnız Çocuklar, Kırk Hayaller: Ahmet Uluçay'ın Kısa Filmlerinde Anne, Baba, Çocuk Motifleri", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, 62-67.
- Bulut, Esra, "Modern Kırılmaların Uzağında Bir 'Öykü Anlatıcısı': Ahmet Uluçay", Ayşe Pay (haz.), *Yönetmen Sineması: Ahmet Uluçay*, İstanbul: Küre Yayınları, Ekim 2010, s. 47-58.
- Zaim, Derviş, "Sinemada Bir Damar Olacaktı", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 74.
- Preşeva, Mustafa, "Sade ve Derin Bir Usta", *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 74.

- Atam, Zahit, “Düşünü Gerçekleştirmek İçin Düşsel Çözümler Buldu”, *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 74.
- Koç, Kamil, “Sinemayla Şekillenen, Sinemayı Şekillendiren Bir Hayat...”, *Hayal Perdesi*, sy. 15, 2010, s. 74.
- Pay, Ayşe, “Kısa Filmleri Ekseninde Uluçay’ın Sihirli Lâmbası: Sinema”, Ayşe Pay (haz.), *Yönetmen Sineması: Ahmet Uluçay*, İstanbul: Küre Yayınları, Ekim 2010, s. 59-68.
- Gönen, Ayşenur, “Uluçay Belgeselciliğine Değiniler”, *Yönetmen Sineması: Ahmet Uluçay*, Ayşe Pay (haz.), İstanbul: Küre Yayınları, Ekim 2010, s. 69-74.
- Baykal, Kemal Cem, “Ahmet Uluçay: Tepecik Köyü’nde Bir Auteur”, *Karpuz Kabuğu Denize Düşünce*, Seçil Büker (der.), İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınevi, Aralık 2010, s. 11-16.
- Baykal, Kemal Cem, “Karpuz Kabuğu Sinemaya Düşer mi?”, *Karpuz Kabuğu Denize Düşünce*, Seçil Büker (haz.), İstanbul: Kırmızı Kedi Yayınevi, Aralık 2010, s. 17-46.
- Sivas, Alâ, “Türk Sinemasında Bağımsızlık Anlayışı ve Temsilcileri”, *Türk ve Dünya Sineması Üzerine Sentezler*, Serpil Kirel (ed.), İstanbul: Parşömen Yayıncılık, 2011, s. 121-146.
- Kurtoğlu, Elif, “Türk Filmlerinde ‘Sinema’: 1980 Sonrası Türk Sinemasında ‘Özdüşünüm’/Film-Hakkında- Filmler”, *Türk ve Dünya Sineması Üzerine Sentezler*, Serpil Kirel (ed.), İstanbul: Parşömen Yayıncılık, 2011, s. 9-29.
- Pay, Murat, “Ahmet Uluçay Bana Ne Öğretti?”, *Hayal Perdesi*, sy. 20, 2011, s. 92-93.
- Mermer, Erol, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *Mimar ve Mühendis*, sy. 62, Eylül-Ekim 2011, s. 102-103.
- Çetin, Hande, “Yönetmen Kitaplığı: Ahmet Uluçay”, *Altyazı*, sy. 103, 2011, s. 75.
- Bersoy, Emre, “Yönetmen Sineması Kitaplığı: Sinema Aracılığı ile Toplumla Bakabilmek”, *Hayal Perdesi*, sy. 20, 2011, s. 126-129.
- “Sinema Yayınları”, *Altyazı*, sy. 103, 2011, s. 48.
- Acar, Burak, “‘Sonradan Görme’ Bir Şair”, *Altyazı*, sy. 117, 2012, s. 78-79.
- “19. İFSAK Kısa Film Festivali”, *Altyazı*, sy. 128, 2013, s. 42.
- Yalçın, Ali, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak”, *Değirmen Edebiyat ve Düşünce Dergisi*, Sayı Konusu: Yüzyılın Filmleri, c. 10, sy. 35-36, Ocak-Haziran 2013, s. 261-270.
- “SİYAD Ödülleri 21 Ocak’ta”, *Film Arası*, sy. 28, 2013, s. 4.
- Karataş, Dilek, “Ahmet Uluçay’dan Mektup Var!”, *Film Arası*, sy. 31, 2013, s. 42-43.
- Özgenalp, Nur, “Karpuz Kabuğundan Gemiler Yapmak, Düşler Diyarına Yelken Açmak”, *Yeni Bir Yüzyıla Merhaba: 2000’li Yıllar Türkiye Sineması*, Deniz Yavuz (ed.), Konya: AKSAV Antalya Kültür Sanat Vakfı, Ekim 2013, s. 86-92.
- Asiltürk, Cengis Temuçin, “Bir Başka Göz Bir Başka Recept İvedik Filmi Üzerine”, *Film Arası*, sy. 40, 2014, s. 25-27.
- Aktaş, Cihan, “Herkesin Taşrası Kendine”, *Hayal Perdesi*, sy. 41, 2014, s. 56-63.
- Asiltürk, Cengis, “Festivaler, Filmler, Film Peşinde Arayışlar”, *Film Arası*, sy. 43, 2014, s. 30.

- Kınıkoğlu, Çağrı, "Ahmet Uluçay'dan Kalan Hazine", 23 Haziran 2014, <https://haber.sol.org.tr/kultur-sanat/ahmet-ulucaydan-kalan-hazine-haberi-93978> [Erişim Tarihi: 10.07.2019].
- Tokay, Murat, "Bir Ahmet Uluçay Vardı!", *Aksiyon*, sy. 1019, 2014.
- Adıgüzel, Güven, "Bozkıra Yazılmış Bir Kader: Ahmet Abi", *Film Arası*, sy. 43, 2014, s. 62-63.
- Tokay, Murat, "Bu Seçki Kaçmaz", *Aksiyon*, sy. 1039, 2014.
- Yüksel, Aybala Hilal, "Olduğu Gibi Ahmet Uluçay", *Hayal Perdesi*, sy. 41, 2014, s. 50-53.
- Daldal, Aslı, "Ulusal Sinema Kavramı ve Yeni 'Türk Sineması' Üzerine", *Türk Film Araştırmalarında Yeni Yönelimler 11, Sinema ve Yeni*, Deniz Bayraktar (haz.), İstanbul: Bağlam Yayıncılık, Mayıs 2015, s. 13-29.
- Etil, Hüseyin, "Kış Uykusu İzlenimleri", *Hayal Perdesi*, sy. 44, 2015, s. 72-75.
- Kökçeoğlu, Serdar, "Bu Ülkeden Ahmet Uluçay Geçti!", *Altıyazı*, sy. 151, 2015, s. 72-73.
- "Tepecik Hayal Okulu", *Hayal Perdesi*, sy. 46, 2015, s. 86.
- Yıldız, Cem, "Türk Sineması'nda İzlenmesi Gereken 50 Film", *Sineyol*, sy. 0, 2015, s. 25.
- Kabil, İhsan, "Ahmet Uluçay: Belgesel-Söyleşi, İki Kitap", *Star*, 29 Şubat 2016.
- Adıgüzel, Güven, "Yedinci Sanatın Gör Dediği", *Hayal Perdesi*, sy. 52, 2016, s. 82-84.
- Saydam, Barış, "2015'te Türk Sinemasının Genel Görünümü", *Hayal Perdesi* 50, 2016, s. 44-51.
- Behin, Gülce, "Bir 'Ahmet Uluçay' Geçti Bu Diyardan...", *Sinema Terspektif* 24, 2016, s. 68-71.
- Sağlam, Bahadır Yıldırım, "İnan Bu Filmi Hiç Çekemeyebiliriz", *Hayal Perdesi*, sy. 50, 2016, s. 80-81.
- "İstanbul'un Genç Festivali Büyümeye Devam Ediyor", *Hayal Perdesi*, sy. 55, 2016, s. 40-43.
- Kaya, Seda, "Gazozcunun Devrimci Çırağı", *Hayal Perdesi*, sy. 51, 2016, s. 18-20.
- Kızıl, Ebru, "Ahmet Uluçay'la Kıسادan Uzuna", *Evrensel Kültür*, sy. 169, 2016, s. 46-48.
- Kökçeoğlu, Serdar, "Nuri Bilge Ceylan'ın Haiku Filmi 'Koza'", *Arka Pencere Mecmua*, sy. 8, 2018, s. 100-101.
- Sevindi, Koray, "Sinema İçin Bunca Acıya Değer Mi?", *Hayal Perdesi*, sy. 65, 2018, 82-84.
- Bayraktar, Deniz, Yeni Türk/iye Sineması: Memleketimden Manzaralar, *Panorama Khas*, sy. 29, Güz 2018, s. 36-39.
- Turan, Hilal, "Taşraya İçeriden Bakmak: Ahmet Uluçay Sineması", *Türk Sinemasında Yerel Kodlar: Yerellik/Yerlilik Ekseninde Türk Sinema Tarihine Bakış 22-23 Eylül 2017/Malatya*, Tuba Deniz (ed.), Malatya: 8. Malatya Uluslararası Film Festivali, 2018, s. 126-138.
- Taşdıken, Atalay, "Yeni Türk Sinemasında Yerellik", *Türk Sinemasında Yerel Kodlar: Yerellik/Yerlilik Ekseninde Türk Sinema Tarihine Bakış 22-23 Eylül 2017/Malatya*, Tuba Deniz (ed.), Malatya: 8. Malatya Uluslararası Film Festivali, 2018, s. 146-151.
- Çelik, Reis, "Halk Edebiyatı ve Destan Geleneğinin Sinemadaki Karşılığı", *Türk Sinemasında Yerel Kodlar: Yerellik/Yerlilik Ekseninde Türk Sinema Tarihine Bakış*

22-23 Eylül 2017/Malatya, Tuba Deniz (ed.), Malatya: 8. Malatya Uluslararası Film Festivali, 2018, s. 139-145.

Akaydın, Muhammed, “Geleneksiz Bir Sinema Mümkün mü?”, *Açık Medeniyet*, sy. 9, Aralık 2018, s. 4-6.

Kılıç, Emir Orhan, “Geç Dönem Türk Sineması (1980-2002)”, *Açık Medeniyet*, sy. 9, Aralık 2018, s. 40.

“İmkânsızın Sineması: Ahmet Uluçay”, *Açık Medeniyet* 9, Aralık 2018, s. 31.

Söyleşiler

Özuyar, Ali, “Kısa Filmci Ahmet Uluçay: ‘Benim Sinemam Anarşist Bir Sinema’”, *Siyah Beyaz*, 16 Şubat 1997.

Tutumlu, Mehmet Akif, “Sinema Uluçay’dan Usul Usul Akıyor”, *Radikal*, 25 Aralık 1999.

Akdemir, Gamze, “Ahmet Uluçay: ‘Kendimi Ressam Gibi Hissediyorum’”, *Cumhuriyet*, 2 Eylül 2001.

Taşçıyan, Alin, “Ahmet Uluçay’la Söyleşi: ‘Ödül Yüreğe Verildi’”, *Milliyet*, 29 Nisan 2004.

Genç, Seray ve Eren Serim, “Ahmet Uluçay’la Söyleşi: ‘Çekmesem Çıldıracaktım’”, *Yeni Film*, sy. 6, Temmuz-Eylül 2004.

Korap, Elif, “Ahmet Uluçay: ‘Çöplükten Kopuk Film Topluyordum’”, *Milliyet*, 5 Aralık 2004.

Uzunkale, Deniz ve Ahmet Haluk Ünal, “Ahmet Uluçay: ‘Bir Keloğlan Hikâyesi Çektik’”, *Birgün*, 9 Aralık 2004.

Göltekin, Sefer, “Ahmet Uluçay’la Sinema ve Edebiyat Üzerine”, *Derkenar*, sy. 8, Mart-Nisan 2005, s. 28-33.

Dadak, Zeynep ve Berke Göl, “Yavuz Turgul: ‘Gönül Yarası Hesaplaşmaların Filmi’”, *Altyazı*, sy. 37, 2005, s. 50-53.

Kahraman, Çiçek, “Mustafa Preşeva: ‘Hayatta Kaç Kere Türk Uzay Filmi Kurgulayabilirsiniz’”, *Altyazı*, sy. 37, 2005, s. 44-47.

Pulcu, Salih, “Ahmet Uluçay: ‘Sinemayı Ben İcat Edecektim’”, *Anlayış*, sy. 28, Eylül 2005.

Kuleli, Berna, “Ahmet Uluçay: ‘İlk Filmim-Nasıl Başladım?’”, *Altyazı*, sy. 56, 2006, s. 62-64.

Bülbül, Yusuf, “Ahmet Uluçay: ‘Delisin Dediler Asıl Film Çekmesem Delirirdim’”, *Zaman*, 22 Mart 2008.

Gökçe, Övgü, Berke Göl, Gözde Onaran ve Fırat Yücel, “Derviş Zaim: ‘Sırada Gölge Var’”, *Altyazı*, sy. 84, 2009, s. 24-29.

Deniz, Tuba, “Ayşe Şasa: ‘Sahih Şeyler Yapmak İçin Yalnızlığı Göze Almak Lazım’”, *Hayal Perdesi*, sy. 14, 2010, s. 80-87.

“Ahmet Uluçay: ‘Kendimi Zamansal ve Mekânsal Gurbette Hissediyorum’”, *Bilim ve Sanat Vakfı* (Şubat 2002), *Hayal Perdesi* 15, 2010, s. 76-87.

Şahin, Abdulgafur ve Koray Sevindi, “Cengiz Uzun: ‘Türkiye’de Görsel Çözümleme Yapılmıyor, Çünkü Her Şey Ezbere Gidiyor’”, *Hayal Perdesi*, sy. 20, 2011, s. 94-101.

- Akbulut, Kültigin Kağan, “Alâ Sivas: ‘Yavuz Turgul Kendisini Markaya Dönüştürdü’”, *Hayal Perdesi*, sy. 23, 2011, s. 88-93.
- Saydam, Barış, “Faysal Soysal: ‘Şiir Kayboldukça Sinemamız da Kaybolacak’”, *Hayal Perdesi*, sy. 24, 2011, s. 32-35.
- Ünal, Ümit, Derya Alabora, Sadık Battal, Celil Civan, Tuba Deniz, Yüksel Aksu, Nedim Hazar, Sadık Yalsızuçanlar ve Ayşe Şahinboy Doğan, “Paramız mı Yok, Rüyamız mı?”, *Film Arası*, sy. 22, 2012, s. 20-22.
- Tezcan, Gülcan, “Ezel Akay: ‘Devletçilik Bu Coğrafyanın En Büyük Hastalığı’”, *Film Arası*, sy. 23, 2012, s. 15-19.
- Aydeniz, Hediyeullah, Mahmut Fazıl Coşkun ve İhsan Kabil: “Soğuk Savaş Sonrası Dönemde Türkiye’de Sinema”, *Sinemarmara*, sy. 2, 2013, s. 18-37.
- Akpınar, Ertekin, “Ayşe Şasa: ‘Bu Şartlara Ulaşmanın Bedelini Ödedim’”, *Modern Zamanlar*, sy. 33, 2014, s. 58-67.
- Yüksel, Aybala Hilal, “Güliz Sağlam: ‘Uluçay’ı Anlatmak’”, *Hayal Perdesi*, sy. 41, 2014, s. 54-55.
- Durdu, Betül, “Sinan Sertel: ‘Kötüyü Betimlemek İstemedim’”, *Hayal Perdesi*, sy. 48, 2015, s. 56-59.
- Tenekeci, Nermin, “Ahmet Uluçay’ın Hikâyesi: Küller ve Kemikler/Hasanali Yıldırım”, *BİSAV Bülten*, sy. 89, 2015.
- Demirci, Neslihan, “Uluçay’ın Sanatını Coşturan İmkânlarının Kıtlığıdır”, 7 Aralık 2015, <https://www.tsa.org.tr/tr/yazi/yazidetay/174/uluçay-in-sanatini-costuran-imbk%EF%BF%BDnlarinin-kitligidir> [Erişim Tarihi: 10.07.2019].
- Özdemir, Esmâ Belgin, İrem Şentürk: “4. Uluslararası Boğaziçi Film Festivali”, *Sinema Terspektif*, sy. 23, 2016, s. 58-59.
- Kızıl, Ebru, “Ahmet Uluçay’la Kısadan Uzuna”, *Evrensel Kültür*, sy. 169, 2016, s. 46-48.
- Ayça, Engin, Kaya Özkaracalar, Tuncer Çetinkaya, Barış Saydam ve Ertan Tunç, “Söyleşi: ‘Türk Sineması Nereye’”, *Modern Zamanlar*, sy. 48, 2018, s. 32-46.
- Yıldırım, Hasanali, “Bozkırın Orta Yerinde Aranan Yitiril-me-miş Deniz Kabukları”, *Gerçek Hayat*, 27 Mayıs 2019.

Tezler

- Çavuşoğlu, Neslihan, “1990 Sonrası Türkiye’de Bağımsız Sinema”, Yüksek Lisans tezi, Marmara Üniversitesi SBE İletişim Bilimleri Anabilim Dalı, 2006, s. 148-151 (Danışman: Prof. Dr. Serpil Kirel).
- Sivas, Alâ, “Türk Sineması’nda Bağımsızlık Anlayışı ve Temsilcileri”, Doktora tezi, Marmara Üniversitesi SBE İletişim Bilimleri Anabilim Dalı, 2007, 262 s. (Danışman: Prof. Dr. Esra Biryıldız).
- Kaya, İlyas, “Sinemada Minimalizm ve 2000 Sonrası Türk Sineması’nda Minimalist Yaklaşımlar”, Yüksek Lisans tezi, Selçuk Üniversitesi SBE Radyo Televizyon Anabilim Dalı, 2011, 136 s. (Danışman: Yrd. Doç. Dr. Mete Kazaz).

Paneller, Programlar, Sempozyumlar

- “Ahmet Uluçay Sineması”, Bilim ve Sanat Vakfı, Sanat Araştırmaları Merkezi Panel, Konuşmacılar: İhsan Kabil, Salih Pulcu, Yeşim Ustaoglu, 6 Mart 2010 Zeyrek Salonu
- “Türk Film Araştırmalarında Yeni Yönelimler 11, Sinema ve Yeni” (6-8 Mayıs 2010)
“Sinema ve Yeni: Ahmet Uluçay Paneli”, Moderatör: Murat Akser, Konuşmacılar: Deniz Bayrakdar, Yeşim Ustaoglu, Ezel Akay, Serkan Çakarer, Kadir Has Üniversitesi İletişim Fakültesi D Blok Konferans Salonu.
- “Kırkambar Kitap Programı: *Küller ve Kemikler/Ahmet Uluçay*”, Konuşmacı: Hasanali Yıldırım, Bilim ve Sanat Vakfı, Sanat Araştırmaları Merkezi, 5 Aralık 2015.
- “Sinemada Yerli Dil Arayışı ve Ahmet Uluçay”, Konuşmacılar: İsmail Güneş, Enver Gülşen, Güven Adıgüzel, Moderatör: İsmail Erdoğan, Düzenleyen: İstanbul Tasarım Merkezi ve İBB Kültürel Etkinlikler Müdürlüğü, 26 Kasım 2016.
- “Ahmet Uluçay Sineması: Köy’den Küre’ye”, Konuşmacılar: Muhammed Said Tuğcu, Esra Dudu Karaman, 4. Uluslararası Sosyal İdari ve Beşeri Bilimler Sempozyumu, 03.05.2018-05.05.2018.

Kaynakça

- Ahmet Uluçay, *Sinema İçin Bunca Acıya Değer mi?, Günce*, İstanbul: Küre Yayınları, Mayıs 2018.
- Ahmet Uluçay, *Küller ve Kemikler*, İstanbul: Küre Yayınları, Kasım 2015.
- Ayşe Şasa, *Yeşilçam Günlüğü*, 3. baskı, İstanbul: Küre Yayınları, Ocak 2010.
- Bariş Saydam (der.), *Karanlıkta Işığı Yakalamak: Bir Uluçay Derlemesi*, İstanbul: Küre Yayınları, Mart 2016.
- Umberto Eco, *Anlatı Ormanlarında Altı Gezinti*, 2. baskı, çev. Kemal Atakay, İstanbul: Can Yayınları, Ekim 1995.
- Hasanali Yıldırım, “Bozkırın Orta Yerinde Aranan Yitiril-me-miş Deniz Kabukları”, *Gerçek Hayat*, 27 Mayıs 2019, <http://www.gercek hayat.com.tr/yazarlar/bozkirin-orta-yerinde-aranan-yitiril-me-mis-deniz-kabuklari/> [Erişim Tarihi: 10.07.2019].
- “Nuri Bilge Ceylan’la Söyleşi: ‘Üçlemenin Sonuna Geldim’”, Burçin S. Yalçın, *Popüler Sinema Dergisi*, Aralık 1999, http://www.nuribilgeceylan.com/movies/mayis/press_sinemaburcininterview.php [Erişim Tarihi: 10.07.2019].

